

Kaktusblomma

Han stod länge och velade i den lilla hörnan av Vi-butiken där växterna fanns. Den var belägen just vid ingången så medan han stod där passerade folk med gnisslande kundvagnar. Han tog upp en liten kaktusgrupp och liksom vägde den i handen, ställde ned den igen och tog istället tag i en lång växt med gröna stora blad och röda blommor. Först tyckte han att det såg ut som plast och råkade nypa håll i ett blad när han utforskade det närmare, såg sig förläget omkring som för att se om någon upptäckt vad han gjort, innan han placerade den lite bakom några andra växter. En stor trälår var placerad inte långt ifrån och den var till bredden fylld med olika kryddburkar. De tog tio kronor styck och han tänkte att det var ju billigt, men han köpte inget.

Han tittade också på blomkrukorna i olika storlekar. Kaktusgruppen lyfte han upp igen och testade om den skulle passa i någon av krukorna. Han trodde visserligen att den skulle göra det, men ställde så tillbaka kaktusarna, valde en kruka och ett fat och ställde så en av växterna med stora gröna blad och röda blommor i korgen. Han började gå mot kassorna. Växten nådde honom till midjan från sin plats i korgen, vajade i takt med hans steg. Som vanligt var det kö i alla öppna kassor, men han hade ändå ingen brådska. Han läste löpsedlarna medan han i sakta mak närmade sig. Han såg sig förstrött omkring och trodde först att han såg fel när han mötte en av kassörskornas leende. Han vek undan med blicken, såg sig bakåt i lokalen och när han försiktigt såg mot henne igen var hon just upptagen med en av kunderna. Han ställde upp växten på det svarta bandet och noterade då att hon såg på honom och log igen. Anledningen till att han fann det märkligt var att hon alltid sett så sur ut. Han hade säkert handlat i affären i tre år av och till och han hade inte sett henne le mot honom en enda gång.

"Vilken fin växt", hörde han en röst precis intill sig när han hade betalat och skulle ställa växten i en plastpåse. Den kom från gumman som stått före honom i kön. Nu stod hon och såg fascinerat på plantan han just köpt.

"Är det plast?", fortsatte hon.

"Nejdå", svarade han. "den är äkta. Det har jag kollat upp" Gumman kom ännu närmare, klev sänkt på hans ena fot. Han tog ett litet steg bakåt medan hon böjde sig ned och luktade på växten. Han såg mot kassörskan igen, som höll kvar blicken och hade det där nya leendet. Han märkte att även mannen i den kassa där han köpt växten satt och log mot honom.

"Den borde hålla sig ett tag", sa gumman, som nu återgått till sina egna kassar fyllda med varor. Hon såg på honom och log även hon.

"Ja, jag hoppas det", svarade han.

"Åtminstone till nästa sommar", fortsatte hon, tog sina kassar, såg honom i ögonen och gick från affären.

Han placerade växten i påsen med stor försiktighet. Den stack upp en bra bit, men stod säkert. Det fanns två vägar att välja mellan när han skulle hem och den här gången valde han att ta hissen en våning upp. Han såg att hissdörren just skulle till att slå igen, och gjorde en kort rusning för att hinna med, tog tag i dörren och klev in. Gumman stod där tillsammans med en annan kvinna. De tittade båda med saliga blickar på hans nya

växt, och nu kände han hur svetten bröt fram i pannan. Hissen gick mycket sakta.

"Är det plast?", hörde han kvinnan säga till gumman.

"Nej,nej", svarade hon, "den är äkta... sååå vacker" När hissen stannade till med ett knyck trängde han sig förbi de två kvinnorna, öppnade hissdörren och gick med snabba steg åt höger och utgången.

Värmen satt i, det hade varit en solig och fin dag som nu närmade sig kväll. Han gick genom den långa allén. Han såg sig över axeln och upptäckte att ett tåg av barn gick bakom honom. Han räknade till sju stycken, pojkar och flickor i kanske åtta-nioårsåldern. Han såg att de allihop höll ögonen på hans växt medan de gick. Han ökade på stegen så att han nästan halvsprang och när han vände sig om igen upptäckte han att de också ökat på sina steg. Den första ungen var honom precis i hasorna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emanuel H med Poeter.se id #7890 innehar upphovsrätten